

ישמעאל איש כפר ימא ואמרי לה איש כפר דימא:
בצל שעקרו בשביעית ונטעו בשמינית ורבו גידוליו על עיקרו,
כיון דרבו גידוליו מעיקרו, אותן גידולי היתר מעלין את האיסור, או לא?

לשיטת הר"ן, השאלה היא: האם העיקר אוסר הגידולים והכל אסור?
או אם הגידולים מבטלים ומעלים העיקר והכל מותר?

ר' יצחק נפחא	ר' ינאי: [א] בצל של תרומה שנטעו ורבו גידוליו מותר	גידולי היתר מבטלין עיקר האסור
	ר' יוחנן: [ב] ילדה שסיבכה בזקינה אע"פ שהוסיפה אסור	אין גידולי היתר מבטלין עיקר האסור
קושיא	ר' יונתן: [ג] בצל שנטעו בכרם ונעקר הכרם אסור	אין גידולי היתר מבטלין עיקר האסור
	שביק תרי ועביד כחד?	
ר' אמי	ר' יוחנן: [ד] ליטרא בצלים שתיקנה וזרעה מתעשרת לפי כולה	גידולי איסור מבטלין עיקר המותר
קושיא	דלמא לחומרא שאני?!	
סוגיא	ר"ש: [ה] דבר שיש לו מתירין וכו' ובצל של שישית שרבו גידוליה בשמיטה אסור	גידולי איסור מבטלין עיקר המותר
קושיא	דלמא לחומרא שאני?!	
סוגיא	תנן: [ו] בצלים שירדו עליהם גשמים וכו' וכנגדן במוצאי שביעית מותרין	גידולי היתר מבטלין עיקר האסור
קושיא	דלמא במדוכנין?!	
סוגיא	תניא: [ז] המנכש עם הכותי בחסיות וכו' רשב"א: למוצאי שביעית מותר	גידולי היתר מבטלין עיקר האסור
	דלמא בזרעו כלה? - הרי תני חסיות שאין זרען כלה!	
קושיות ודחיות	דלמא במדוכנין? - חשוד על השביעית קתני (ולמה לו לדוכן)?	
	דלמא בתערובות? - המנכש קתני (שתולש ואוכל)?	
	הרי שגידולי היתר מבטלין עיקר האסור כשיטת ר' ינאי [א]!	

לימא תהוי תיובתא דר' יוחנן [ב] ור' יונתן [ג]?		
לשיטת ר' יוחנן ור' יונתן	שניא שביעית: ערלה וכלאי הכרם: מעשר:	כיון שאיסורה ע"י קרקע ע"כ ביטולה ע"י קרקע איסורם אינם ע"י קרקע ע"כ אין ביטולם ע"י קרקע איסורם ע"י קרקע וגם ע"י דיגון, ע"כ העיקר נשאר באיסור והגידולין מותרים

קושיא לר' ינאי הסובר שגידולי היתר מבטלין עיקר האסור אפי' אם איסורה אינה ע"י קרקע (הר"ן):		
רמי בר חמא	קונם פירות האלו עלי וכו' שאני אוכל וכו' בדבר שאין זרעו כלה וכו' אסורין	אין גידולי היתר מבטלין עיקר האסור
תירוק	רבי אבא: שאני קונמות כיון שיכול לשאול עליהם הוו להו כדבר שיש לו מתירין	
סוגיא	והרי תרומה שיכול לשאול עליהם ובטלי ברוב דתנן [ח] סאה תרומה טמאה וכו'	הרי בטל ברוב
תירוק	בשלמא קונמות מצוה לאיתשולי עליהן, תרומה מאי מצוה לאיתשולי עלה?!	